

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]

nået en besparelse. For det andet vil forbrugerne få deres andel, fordi den effektivt rationaliserede virksomhed tiltager sig en større del af markedsandelen; den får altså en større omsætning, hvorved forbrugerne sparer penge. Jeg har under udvalgsarbejdet gang på gang peget på, at hvis man ville gå ind i en sådan lovgivning, ville man også komme til at gribe forstyrrende ind i det aftalesystem, der i øvrigt findes på arbejdsmarkedet mellem virksomheder og ansatte, hvorefter der skal ske en vis fordeling af rationaliseringsgevinsten. Forudsætningen for, at der kan blive noget til de ansatte at dele, er, at virksomheden tager rationaliseringsgevinsten hjem og derefter kan dele den efter aftalen. Jeg synes, man skulle have anlagt et langt mere praktisk syn på disse forhold; så kunne vi have ordnet det. Jeg har en fornemmelse af, at i hvert fald en enkelt tidligere handelsminister egentlig havde megen forståelse for mine synspunkter; men han kan jo være blevet overmandet af det ærede medlem fru. Lene Christensen eller det ærede medlem hr. Ivar Nørgaard.

Niels Helveg Petersen: Der er, siden vi sidst diskuterede disse spørgsmål, sket den glædelige overraskelse, at oppositionen efter anden behandling har ændret opfattelse med hensyn til prisstoppet og nu har tilkendegivet, at man agter at stemme for ophævelsen af prisstoppet for tjenesteydelser. Jeg synes, dette er så glædeligt, at jeg helt vil afstå fra at bore i begrundelserne for, at man i starten indtog et andet standpunkt.

Med hensyn til avancementstoppet vil jeg gerne slå fast, at det nu er helt ubestrideligt, at retstilstanden med hensyn til rationaliseringsgevinsten er nøjagtig den samme, som den altid har været. Der er altså ikke tale om, at man ved denne ændring af avancementstoppen indfører et ganske nyt princip i dansk prislovgivning. Det er, som det altid har været, også under socialdemokratisk administration. Endvidere vil jeg

understrege, at vel er der ikke nogen pligt til prisnedsættelse som følge af rationaliseringsgevinst, men der findes i lovgivningen i øvrigt et værn imod urimelige priser — også sådanne urimelige priser, som måtte fremkomme ved, at der gennemføres en helt ekstraordinær rationalisering som følge af nye opfindelser eller lignende.

Jeg vil til slut sige, at jeg på mit partis vegne kan anbefale begge lovforslag. De er led i prisstabiliseringspolitikken, og vi finder, at man har fundet en rimelig balance imellem de synspunkter, som skal afvejes i en lovgivning som denne.

Poul Dam: Der kan spredes megen tåge også over i sig selv ganske klare sager. Når det drejer sig om forslaget til lov om anmeldelse af vejledende priser, er forholdet det, at loven i den hidtidige form indeholdt en regel, som var foreslået og gennemført af den siddende regering og dens flertal, om, at man kunne forbyde urimelige vejledende priser. I det øjeblik en sådan paragraf fjernes af loven, giver man folk et indtryk af, at der er skabt en ny retstilstand. Dette indtryk lykkedes det ministeren med klare bemærkninger ved anden behandling at fjerne, og det vil vi gerne takke ministeren for. Vi beklager meget, at udvalgets flertal ikke synes, ministerens udtalelser var så værdifulde, som vi syntes, eftersom kun mindretallet har ønsket at gentage, hvad ministeren sagde. Men det må ministeren naturligvis tale med sit flertal om. Vi var kede af, at ikke hele flertallet syntes, ministeren var en så klog mand på dette punkt, som vi synes.

Vi kan, efter at denne klarhed er skabt, og efter at enhver mistanke er fjernet, stemme for lovforslaget, fordi det medfører, at denne lovgivning bliver fortsat endnu i en periode.

Med hensyn til lovforslaget om avancementstop er det sådan, at forskellen mellem de to parter er forholdsvis ringe. Men derfor er det ikke sikkert, at forskellen er uvæsentlig.